అఖ్ల కలి హయతల్లి
వర్సెస్
ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే
(బి.కె.ముఖర్జీ మరియు ఎన్.హెచ్.భగవతి న్యాయమూర్తులు)

1953
డిసెంబర్, 9

హెడ్ నోట్:

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ (1898/ V సవరణ ప్రకారం) సెక్షన్ 307 – హై కోర్టుకు సూచన – సరైన విధానం – జ్యూరీ – ఒక్క న్యాయమూర్తుల సూచన వాస్తవాలు – సహేతుకమైన వ్యక్తుల ద్వారా తీర్పు రావచ్చు.

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ 307 సెక్షన్ కింద రిఫరెన్స్ లకు సంబంధించిన విషయాలలో సరైన విధానం ఏమిటంటే తీర్పు అసమంజసమైనదని , సాక్ష్యాధారాలకు వ్యతిరేకంగా స్పష్టంగా తప్పుగా ఉందని భావించినప్పుడు మతమే హై కోర్టు జ్యూరీ తీర్పులో జోక్యం చేసుకుంటుంది.

కేసుయొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులు ఏదో ఒక సహేతుకమైన ఒక నిర్ణయానికి వచ్చేలా ఉంటే , సెషన్స్ జడ్జి లేదా హై కోర్టు వారి తీర్పును జ్యూరీ ఇచ్చిన తీర్పు స్థానంలో భర్తీ చేసే అధికారం లేదు . జ్యూరీ వాస్తవాలయొక్క ఏకైక న్యాయమూర్తులు మరియు జ్యూరీ తీర్పుయొక్క ప్రయోజనం పొందుట నిందితుల హక్కు. సెషన్స్ జడ్జి లేదా హైకోర్టు తమకు వదిలేస్తే , వేరే తీర్పు వచ్చినప్పటికీ, సెషన్స్ జడ్జికి సూచించుట లేదా హైకోర్టు దానిని అంగీకరించడం మరియు జ్యూరీయొక్క తీర్పుకు బదులుగా వారి స్వంత తీర్పును భర్తీ చేయడం సమర్ధించబడదు.

రామానుగ్రహ సింగ్ వర్సెస్ చక్రవర్తి (A. I. R. 1946 PC 151) సూచించబడింది.

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి : క్రిమినల్ అప్పీల్ నం. 76/1953.

క్రిమినల్ జ్యూరీ రిఫరెన్స్ నం. 58/1952 లో బొంబాయిలోని హైకోర్టు ఆఫ్ జ్యుడికేచర్ 1952 జూన్ 16వ తేదీ నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుపై (స్పెషల్ లీవ్) ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేయబడినది.

అప్పీలుదారు తరపున హెచ్.జె. ఉమ్రిగర్ వాదించిరి

ప్రతివాది తరపున పోరస్ ఎ. మెహతా వాదించిరి.

1953. డిసెంబర్ 9 న్యాయమూర్తి భగవతి చేత కోర్ట్ తీర్పు వెలువరింపచేసింది.

ఇది క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క 307 కింద అదనపు సెషన్స్ జడ్జి , గ్రేటర్ బాంబే చేసిన సూచనను మరియు భారతీయ శిక్షాస్మృతికి సంబంధించిన సెక్షన్ 326 ప్రకారం ఒక నేరానికి పాల్పడిన అప్పీలుదారున్ని దోషిగా నిర్ధారిస్తూ అతనికి నాలుగేళ్ల కఠిన కారాగార శిక్ష విధింపును అంగీకరిస్తూ బొంబాయిలోని హై కోర్టు అధికార పరిధి తీర్పు నుండి స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా ఈ అప్పీల్ దాఖలు చేయబడింది.

ప్రాసిక్యూషన్ కేసు ఏమిటంటే , 1951 ఆగస్టు 25న రాత్రి 10-30 లేదా సుమారు 11 గంటల సమయంలో ఫిర్యాదుదారుడు అబ్దుల్ సతార్ బీబీజాన్ వీధి గుండా ధోబీ గల్లీ వైపు వెళ్తున్నాడు. బీబీజాన్ స్ట్రీట్‌తో చాక్లా స్ట్రీట్ జంక్షన్ వద్ద , అప్పీలుదారు అతనిపై దాడి చేశాడు. అప్పీలుదారు మొదట అతని కుడి భుజంపై కొట్టడానికి ప్రయత్నించాడు , కానీ అబ్దుల్ సతార్ అతని చేతిని పట్టుకున్నాడు. అప్పీలుదారు అబ్దుల్ సతార్ పట్టు నుండి అతని చేతిని విడిపించుకొనెను, అతని ముందు వెళ్లి రెండు చోట్ల కత్తితో పొడిచాడు – ఒక గాయం ఎడమ వైపున 9 మరియు 10 వ పక్కటెముకల స్థానములో మరియు మరొకటి ఎడమ భుజంపై గాయమైంది. అప్పుడు అప్పీలుదారు పారిపోయాడు మరియు చాలా మంది వెంబడించారు. బాబు ఆడమ్ అతనిని చాక్లా స్ట్రీట్ మరియు మసీదు బందర్ రోడ్ మూలలో చూసి వెంబడించాడు. సబ్-ఇన్‌స్పెక్టర్ చవాన్ ధోబీ స్ట్రీట్‌లో అప్పీలుదారుని వెంబడిస్తున్న గుంపులో చేరాడు , చివరికి అప్పీలుదారుని ధోబీ వీధి మరియు నాగదేవి వీధి జంక్షన్ వద్ద పట్టుకున్నారు. అనంతరం అప్పీలుదారుని పోలీస్ స్టేషన్‌కు తరలించారు. పోలీసు అధికారులు అతన్ని దాడి జరిగిన ప్రదేశానికి తీసుకెళ్లారు మరియు 1951 ఆగస్టు 26న 1-05 నిమిషాలకు నేరం జరిగిన ప్రదేశం యొక్క పంచనామా తయారు చేసిరి.

అప్పీలుదారు మరియు పోలీసు అధికారులు తిరిగి పోలీసు స్టేషన్‌కు చేరుకున్నారు మరియు తెల్లవారుజామున 1-30 గంటలకు , అంటే అరగంటలో , అప్పీలుదారు ధరించిన దుస్తులకు సంబంధించి మరొక పంచనామా చేశారు. ఆ పంచనామా ప్రకారం కుడి చంకలో , మరియు కుడి తొడపై ముందు భాగంలో రక్తపు మరకలు ఉన్నాయి. కుడివైపున , సైడ్ కాలర్‌లో మరియు చొక్కా వెనుక భాగంలోకూడా రక్తం మరకలు ఉన్నాయి.

అప్పీలుదారు యొక్క డిఫెన్స్ ఏమిటంటే, అతను పండ్ల బ్రోకర్ మరియు క్రాఫోర్డ్ మార్కెట్ నుండి రాత్రి 11 గంటలకు తన బకాయిలను వసూలు చేసిన తర్వాత , అతను ధోబీ స్ట్రీట్ మూలకు

వచ్చాడు, అతను "చోర్, చోర్" అనే అరుపులు విన్నప్పుడు, అతను కూడా "చోర్, చోర్" అని అరుస్తూ, పారిపోతున్న వ్యక్తిని పట్టుకోవడానికి పరుగెత్తాడు. నాగదేవి క్రాస్ స్ట్రీట్ జంక్షన్ వద్దకు రాగానే కిందపడిపోగా, ముందుగా పరుగెత్తుతున్న వ్యక్తి కాలువలోకి దూసుకెళ్లాడు. అతను ముందు మరియు జనంలో కొందరు అతనిని అనుసరిస్తుండగా, వారిలో ముగ్గురు లేదా నలుగురు , అతను పడిపోయిన తర్వాత అతని శరీరంపై పడ్డారు మరియు అతను లేచి ఉన్నప్పుడు అతన్ని మరో ఇద్దరు లేదా ముగ్గురు వ్యక్తులు పట్టుకున్నారు, అందరూ అతనే ఆ మనిషి అని చెప్పారు. వీరిలో సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ చవాన్ ఒకరు. చవాన్‌ను అతని సహచరుడిగా అనుమానించారు , అయితే ఎవరో అతను పోలీసు అధికారి అని చెప్పడంతో చవాన్‌ను వదలివేసిరి. అప్పీలుదారుని వెంట వచ్చిన పోలీసు పైలట్ కారులో ఎక్కించి పోలీస్ స్టేషన్‌కు తరలించారు. ఆ తర్వాత నేరం జరిగిన ప్రదేశానికి తీసుకెళ్లి అక్కడ పంచనామా లిఖించిరి. ఆ తర్వాత మళ్లీ పోలీస్ స్టేషన్‌కు తీసుకొచ్చి ఛార్జ్ రూమ్‌లో కూర్చోబెట్టారు. విపరీతమైన వేడిగా ఉండడంతో చొక్కా తీసి పక్కన పెట్టుకున్నాడు. ఇంతలో ఓ పోలీస్ కానిస్టేబుల్ అక్కడికి వచ్చి అతని ముక్కు మీద దెబ్బ కొట్టాడు. "ఇది మీ నాన్నగారి ఇల్లుఅనుకుంటున్నారానువ్వు నీ చొక్కా తీస్తావా?" అన్నాడు. అతని ముక్కు నుండి రక్తం కారడం ప్రారంభించింది మరియు ఆ రక్తస్రావం కారణంగా అతని చొక్కా మరియు ప్యాంటు రక్తంతో తడిసినవి. అదే కానిస్టేబుల్ అతనిని బట్టలు వేసుకోమని అడిగాడు మరియు అతనిని తన అధికారి వద్దకు తీసుకెళ్లాడు.అతను అప్పీలుదారుని D 1 కాకత్కర్ ముందు హాజరుపరిచాడు , అక్కడ అతని బట్టలు గమనించాడు. పం చులను పిలిచి పంచనామా చేసిరి అందులో చొక్కా, ప్యాంటుపై రక్తపు మరకలను గుర్తించారు.

అదనపు సెషన్స్ జడ్జి మరియు సాధారణ జ్యూరీ విచారించారు. ప్రాసిక్యూషన్ ఫిర్యాదుదారు అబ్దుల్ సతార్ , బాబు ఆదమ్ మరియు సబ్-ఇన్‌స్పెక్టర్ చవాన్‌ల సాక్ష్యాన్ని సేకరించింది. అది హాస్పిటల్‌లో జరిగిన ఒక గుర్తింపు ప్రదర్శనకు దారితీసింది. అక్కడ అబ్దుల్ సతార్‌ను నేరం జరిగిన ప్రదేశం నుండి తీసుకువెళ్లారు మరియు ఆ గుర్తింపు పరేడ్‌లో అబ్దుల్ సతార్ అప్పీలుదారుని గుర్తించినట్లు రుజువు చేయబడింది. అప్పీలుదారు చొక్కా మరియు ప్యాంటుపై రక్తపు మరకలను గుర్తించి పంచనామాలో పంచ్ సాక్షి కూడా వాంగ్మూలమునిచ్చెను.

అడిషనల్ సెషన్స్ జడ్జి అప్పీలుదారుపై కేసును చాలా న్యాయమైన అభియోగంలో సంగ్రహించారు. తీర్పును తప్పుదారి పట్టించడం వంటి వి జరగలేదు మరియు జ్యూరీకి ఏవైనా తప్పు దిశలు లేదా నిర్దేశాలు చేయని కారణంగా హైకోర్టు ముందు లేదా మా ముందు అభియోగం గూర్చి ఎదుర్కొలేదు. తగిన చర్చల తర్వాత జ్యూరీ ఏకగ్రీవంగా ఉండలేకపోయింది మరియు ఆరు నుండి

మూడు మెజారిటీతో అప్పీలుదారుపై నిర్దోషి అని తీర్పును ప్రకటించింది. మెజారిటీ తీర్పును అదనపు సెషన్స్ జడ్జి అంగీకరించలేదు. అతను తీర్పుతో ఏకీభవించలేదు . మరియు న్యాయం జరుగుటకు కేసును హైకోర్టుకు అప్పగించుట అవసరమని భావించాడు . మరియు తదనుగుణంగా 22 ఏప్రిల్, 1952 నాటి రిఫరెన్స్ ఆర్డర్ ద్వారా క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 307 ప్రకారం హైకోర్టుకు కేసును అప్పగించిరి.

1952లోని బాంబే చట్టం VI అమలుకు ముందు , క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్‌లోని సెక్షన్‌లు 305 మరియు 306 గ్రేటర్ బాంబే కోసం సెషన్స్ కోర్టుకు వర్తించేవి. కేసులో జ్యూరీ యొక్క ఏకగ్రీవ తీర్పుతో విభేదించుటకు గ్రేటర్ బొంబాయికి సంబంధించిన సెషన్స్ జడ్జికి క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్‌లోని సెక్షన్ 307 కింద సూచన చేయడానికి వీలు కల్పించడానికి బిల్లులోని లక్ష్యంలో పేర్కొన్న విధంగా ఉద్దేశించబడింది. అయితే 1952 నాటి బొంబాయి చట్టం VI ద్వారా సవరణ చేయడంలో లెజిస్లేచర్ జ్యూరీని తొలగించి, మెజారిటీ తీర్పు విషయంలో కూడా నిందితుడిపై , వేరొక జ్యూరీ ద్వారా పునర్విచారణకు ఆదేశించడానికి గ్రేటర్ బాంబే యొక్క సెషన్స్ జడ్జికి ఉన్న అధికారాలను తీసివేసింది. ఎంతగా అంటే అప్పటి వరకు సమర్ధవంతమైన తీర్పు లేని ఐదు నుండి నాలుగు తీర్పులలో కూడా క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 307 ప్రకారం హైకోర్టుకు కేసును అప్పగించవలసివుండును.

హైకోర్టు సూచనను విని, రికార్డులోని ఎవిడెన్స్ గూర్చి చర్చించి అప్పీలుదారు అబ్దుల్ సతార్ పై దాడి చేసెనని సహేతుకముగా ఆలోచించే ఏ వ్యక్తి అయినా నిర్ధారణకు వచ్చుట సాధ్యమే. తదనుగుణంగా హైకోర్టు భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 326 ప్రకారం నేరానికి సంబంధించి అప్పీలుదారుని దోషిగా నిర్ధారించి పై విధంగా శిక్ష విధించింది. అప్పీలుదారు 4 ఫిబ్రవరి, 1953న ఈ కోర్టు నుండి అప్పీల్ చేయడానికి ప్రత్యేక అనుమతిని పొందారు, అందుకే ఈ అప్పీల్‌ను దాఖలు చేసిరి.

ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షుల సాక్ష్యంలో వివిధ పరిస్థితులు ఉన్నాయి , ప్రత్యేకించి డిఫెన్స్ వారు ఆధారపడినవి. అప్పీలుదారు నేరాన్ని చేయుటకు గల ఉద్దేశ్యాన్ని రుజువు చేయడంలో విఫలమైందని ప్రాసిక్యూషన్ స్పష్టంగా అంగీకరించింది. అబ్దుల్ సతార్ సెషన్స్ కోర్టులో సాక్ష్యం ఇవ్వడానికి ముందు, అప్పీలుదారు తనను ఎందుకు గాయపరిచాడనే దానిపై తాను ఏదైనా సంభాషణ జరిపినట్లు ఎక్కడా పేర్కొనలేదు. అయితే సెషన్స్ కోర్టులో మొదటిసారిగా అతను తనను ఎందుకు కత్తితో పొడిచా వని అప్పీలుదారుని అడిగాడు, మరియు అప్పీలుదారు అతను తన స్నేహితుడు చెప్పినందున అలా చేశాడని సమాధానం ఇచ్చాడు. అబ్దుల్ సతార్ అప్పుడు అతను ఒక సులైమాన్‌తో వైరుధ్యంతో ఉన్నాడని

మరియు సులైమాన్ చెప్పినమీదట అప్పీలుదారు అతని కి గాయాలు చేసేనని పేర్కొన్నాడు. డిఫెన్స్ వారు దీనిని పూర్తిగా తరువాత వచ్చిన ఆలోచనని తనను కాపాడుకొనే చర్య అని తెల్పిరి. మరియు అబ్దుల్ సతార్ అప్పీలుదారు నేరం చేయుటకు ఉద్దేశాన్ని తెల్పి ఒక కథను కనిపెట్టగల సామర్థ్యం కలిగి ఉంటే, అతను అప్పీలుదారుని గుర్తించడంలో కూడా ఖచ్చితంగా ఆధారపడలేడని పేర్కొనేను.

అప్పీలుదారుని సోదా చేసినప్పటికీ నేరానికి కారణమైన ఆయుధము పోలీస్ వారికి దొరకలేదు. బాబు ఆదమ్ గానీ , సబ్ ఇన్స్పెక్టర్ చవాన్ గానీ అప్పీలుదారు చేతిలో కత్తిని చూచినట్లు చెప్పలేదు. వదిలివేసిన మహమ్మద్ సఫీ అను సాక్షి , డిఫెన్స్ వారిచే విచారణ జరపబడి , డిఫెన్స్ వారికి కూడా ప్రతికూల సాక్షిగా మారినతడు మాత్రమే అప్పీలుదారు చేతిలో కత్తి చూచినట్లుగా వాంగ్మూలమిచెను. ఒక వేళ బాబు ఆదమ్ యొక్క సాక్ష్యము అంగీకరిస్తే , మహమ్మద్ సఫీ అబద్ధము చెప్పినట్లుగా వుండును. మరియు ఒకవేళ మహమ్మద్ సఫీయొక్క సాక్ష్యమును అంగీకరిస్తే , బాబు ఆదమ్ అబద్ధము చెప్పినట్లుగా అనుకోవాలి. ఇట్టి వైరుధ్య సాక్ష్యముగూర్చి, డిఫెన్స్ వారు సరిగానే విమర్శించిరి.

ఐడెంటిఫికేషన్ పెరేడ్ (గుర్తింపు ప్రదర్శన) కూడా సరైనది కాదని సవాలు చేయబడింది , ఎందుకంటే గుర్తింపు ప్రదర్శన నిర్వహించినప్పుడు ఎక్కువగా వార్డు బాయ్‌లను అప్పీలుదారుతో కలపడం జరిగింది. కేసులో ఈ అంశానికి సంబంధించి ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షుల క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్‌లో ఎలాంటి ప్రశ్నలు సంధించబడలేదు మరియు అదనపు సెషన్స్ జడ్జి , అటువంటి క్రాస్-ఎగ్జామినేషన్ లేనప్పుడు, గుర్తింపు పరేడ్ యొక్క ఈ విమర్శపై ఎక్కువ ఆధారపడుట జరగదని అదనపు సెషన్స్ జడ్జి జ్యూరీకి తెలిపిరి. "పెరేడ్‌లు మనం ఆశించినంత సంతృప్తికరంగా లేవని , అటువంటి సందర్భాలలో, అబ్దుల్ సతార్ యొక్క సాక్ష్యాధారాలకు సంబంధించి న వాటిని జాగ్రత్తగా ఉం చాలని మరియు అట్టి సాక్ష్యాధారాలు ధృవీకరించితే తప్ప అట్టి ఎవిడెన్స్ పై చర్య తీసుకొనుటకు ముందుకు వెళ్లరాదని గమనించిరి.

అప్పీలుదారు చొక్కా మరియు ప్యాంటుపై ఉన్న రక్తపు మరకలను బాబు ఆదమ్ లేదా సబ్-ఇన్‌స్పెక్టర్ చవాన్ మొదటి సందర్భంలో గమనించలేదు.మరియు అది నే ర స్థలము నుండి పోలీసుస్టేషన్‌కు తిరిగి వచ్చిన తర్వాత 26 ఆగస్టు 1951న తెల్లవారుజామున 1-30 గంటలకు రెండవ పంచనామా చేయబడినప్పుడు మాత్రమే ఈ రక్తపు మరకలు గుర్తించబడ్డాయి. అప్పీలుదారు తన శరీరముపై గాయాలకు కారణమయ్యాడని పేర్కొన్న అబ్దుల్ సతార్ యొక్క సాక్ష్యాన్ని ధృవీకరించడానికి ఈ రక్తపు మరకల ఉనికిని కోరారు.పోలీసు కానిస్టేబుల్ యొక్క డిఫెన్స్ కథ -

అప్పీలుదారు ముక్కుపై దెబ్బ తగిలి ముక్కు నుండి రక్తస్రావం మరియు అప్పీలుదారు యొక్క చొక్కా మరియు ప్యాంటుపై రక్తపు మరకలకు దారితీ సిందని చెప్పెను , పోలీసు కాన్‌స్టేబుల్ యొక్క అసంభవాన్ని ఎత్తి చూపడం ద్వారా ప్రతికూలంగా ఉండాలని కోరింది.ప్రాసిక్యూషన్ థియరీ బహుశా కుడి చంకలో , చొక్కా మరియు ప్యాంటు ముందు భాగంలో రక్తపు మరకలను వివరించి ఉండవచ్చు కానీ, చొక్కా వెనుక రక్తపు మరకలను గూర్చి సులభంగా వివరించలేము. చొక్కా వెనుక రక్తాన్ని ఖచ్చితంగా రక్షణ సిద్ధాంతం ద్వారా వివరించవచ్చు మరియు దానిపై డిఫెన్స్ వారు ఆధారపడిరి. ఇది రక్షణ సంస్కరణ సంభావ్యతను మార్చే పరిస్థితి.

అప్పీలుదారు యొక్క నేరం గురించిన ప్రశ్నపై వారు చర్చించినప్పుడు జ్యూరీ ముందు ఉన్న పరిస్థితులు ఇవి . మరియు మేము పరిగణించవలసిన ఏకైక ప్రశ్న ఏమిటంటే , వారు ఆరు నుండి మూడు మెజారిటీతో ఇచ్చిన తీర్పు, రికార్డులో సహేతుకమైన వ్యక్తులు ఎవరూ అట్టి తీర్పును ఇవ్వలేకపోయారా అనునది పరిగణించాలి. రామానుగ్రహ సింగ్ వర్సెస్ ఎంపరర్(1) కేసు లో ప్రివీ కౌన్సిల్ ద్వారా క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 307 కింద సూచనల విషయంలో సరైన విధానాన్ని అనుసరించడం జరిగింది. భారతదేశంలో అప్పటి వరకు ప్రబలంగా ఉన్న అధికారుల సంఘర్షణను ప్రివీ కౌన్సిల్ పరిష్కరించింది . మరియు జ్యూరీ తీర్పు" అసమంజసమైన భావనలో " , "ప్రత్యేకంగా తప్పు" లేదా "సాక్ష్యం యొక్క ప్రాధాన్యతకు వ్యతిరేకంగా"అని తేలితేనే హైకోర్టు జ్యూరీ తీర్పులో జోక్యం చేసుకుంటుందనే అభిప్రాయాన్ని అంగీకరించింది. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క సెక్షన్ 307 అంతర్లీన సూత్రంపై ప్రివీ కౌన్సిల్ వారి లార్డ్ షిప్‌ల పరిశీలనలను ఇక్కడ సముచితంగా ఉటంకించవచ్చు:-

సూచనను సమర్థించుటకు , సబ్ సెక్షన్ (1) రెండు షరతులు అవసరము , మొదటిది – న్యాయమూర్తి జ్యూరీవారి తీర్పుతో అంగీకరించకపోవుట మరియు ఎటువంటి వ్యాఖ్యానము కోరకపోవుట. ఎందుకంటే ఏ సూచనకైనా ఇది స్పష్టమైన పునాది. రెండవది కేసులో న్యాయమును జరిగించుట అవసరమై యున్నదని న్యాయమూర్తి స్పష్టమైన అభిప్రాయము కలిగివుండాలి మరియు వారి లార్డ్ షిప్స్ ల అబిప్రాయములో సెక్షన్ ను విశదీకరించుటకు అది పరిష్కారమైయున్నది.

మోఫుసిల్ లో (గ్రామ పరిధి) జ్యూరీద్వారా విచారణను ప్రవేశపెట్టుట ప్రయోగాత్మకంగా వుండునని, జ్యూరీ , వారి అవివేకము మరియు అనుభవరాహిత్యముతో న్యాయపరమైన పొరపాట్లకు తావిచ్చి, తప్పు తీర్పులను ఇచ్చునని నిస్సందేహముగా గ్రహించిరి. ఇట్టి అపాయమునుండి

కాపాడుటకును, జ్యూరీ తమ అధికార పరిధిలో సక్రమంగా వ్యవహరించి వాస్తవాలను తీర్మానించే హక్కును కోడ్ ద్వారా వారికి సంక్రమించినందున , అట్టి జ్యూరీని సెషన్స్ జడ్జి మరియు హైకోర్టు అడ్డగించకుండకుండా వుండుటకును ఈ సెక్షన్ ఉద్దేశించబడినది. జ్యూరీలోని సహేతుకమైన వ్యక్తులు సాక్ష్యంపై నిర్ధారణకు వచ్చి తీర్పును ఇవ్వగలిగితే, సెషన్స్ జడ్జి ఈ కేసును హైకోర్టుకు సూచించాల్సిన అవసరం లేదు, ఎందుకంటే వాస్తవాలపై అతను స్వయంగా భిన్నమైన నిర్ణయానికి రావచ్చును. కానీ, అతడు వాస్తవాలను నిర్ణయించుటకు ట్రిబ్యునల్ కాదు. అతడు ఇంకా ముందుకు వెళ్ళి సాక్ష్యాధారాలపై, సహేతుకమైన పురుష బృందం ఇవ్వవలసిన తీర్పు కాదని అభిప్రాయపడేను. సూచనా వ్యవహారము గూర్చి హైకోర్టు యొక్క అధికారాలు సబ్–సెక్షన్ (3)లో ఉన్నాయి. ఇది అప్పీల్‌పై ఉపయోగించగల ఏవైనా అధికారాలను నియోగించుకోవచ్చును. మరియు ఇది సెక్షన్ 428 ప్రకారము తాజా సాక్ష్యాలను ప్రవేశపెట్టమని కోరే అధికారాన్ని కలిగి ఉంటుంది.కోర్టు మొత్తం కేసును పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి మరియు సెషన్స్ 'జడ్జి మరియు జ్యూరీ యొక్క అభిప్రాయాలకు తగిన ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి , ఆపై నిందితుడిని నిర్దోషిగా లేదా దోషిగా ప్రకటించాలి. వారి లార్డ్ షిప్ ల దృష్టిలో, హైకోర్టులో ప్రధానమైన పరిశీలన 'న్యాయం యొక్క అమలుకు – జ్యూరీ తీర్పును కొట్టివేయుట అవసరమా అనునది. సాధారణంగా, ట్రయల్ కోర్ట్ తీసుకున్న అభిప్రాయం ప్రకారం , దోషి లేదా నిర్దోషి అనే తీర్పును సరిగ్గా సమర్థించగలిగే సాక్ష్యం ఉంటే మరియు జ్యూరీ సాక్ష్యం ను ఒక దృక్పథంలో తీసుకుంటే ట్రయల్ కోర్టు మరొక విధంగా తీసుకోవలసి వుంటే, జ్యూరీ న్యాయమూర్తుల దృక్కోణం తప్పనిసరిగా ప్రబలంగా ఉంటుంది , ఎందుకంటే వారు వాస్తవ విషయములో న్యాయమూర్తులు. అటువంటి సందర్భంలో ఒక సూచన సమర్థించబడదు మరియు వారి అభిప్రాయాన్ని అంగీకరించడం ద్వారా మాత్రమే హైకోర్టు జ్యూరీ అభిప్రాయానికి తగిన ప్రాధాన్యత ఇవ్వగలదు. ఏది ఏమైనప్పటికీ , సాక్ష్యాధారాల ప్రకారం , జ్యూరీ ద్వారా ఇచ్చిన నిర్ణయానికి సహేతుకమైన పురుషులు ఎవరూ చేయదగినది కాదని హైకోర్టు భావిస్తే , అప్పుడు సూచన సమర్థించబడును మరియు న్యాయమును జరిగించుటకు అట్టి తీర్పును విస్మరించవలసి ఉంటుంది."

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 307 కింద సూచనలలో ఇది సరైన పద్ధతి అని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము.కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో ఒక సహేతుకమైన పురుషుల బృందం ఏదో ఒక ముగింపు కు చేరుకోగలిగేలా ఉంటే , సెషన్స్ జడ్జి లేదా హైకోర్టు వారి తీర్పును జ్యూరీ ద్వారా జారీ చేసిన తీర్పు స్థానంలో ప్రత్యామ్నాయం చేసే అధికారం లేదు. జ్యూరీ, వాస్తవాల యొక్క ఏకైక న్యాయమూర్తులు మరియు జ్యూరీ తీర్పు యొక్క ప్రయోజనం నిందితుల

హక్కు.సెషన్స్ జడ్జి లేదా హైకోర్టు వేరే తీర్పు ఇచ్చినప్పటికీ , సెషన్స్ జడ్జికి సూచించుటకు లేదా దానిని ఆమోదించడానికి హైకోర్టుకు అధికారము లేదు మరియు కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులపై సహేతుకమైన వ్యక్తుల బృందం ద్వారా ఇచ్చిన తీర్పును అందించిన జ్యూరీ యొక్క తీర్పు ఖచ్చితముగా ఒక తీర్పు , హైకోర్టుకు సూచనతో ఆ తీర్పును ప్రత్యామ్నాయం చే యుటకు అధికారము లేదని మా అభిప్రాయము.

మేము పైన పేర్కొన్న స్థితికి సంబంధించి, మన ముందు ఉన్న కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులపై జ్యూరీ ముందు తగినంత మెటీరియల్స్ ఉన్నాయని , ఇది అప్పీలుదారు యొక్క నేరానికి సంబంధించి జ్యూరీ ఏదో ఒక నిర్ణయానికి రావడానికి వీలు కల్పిస్తుందని నా అభిప్రాయం. తొమ్మిది మందిలో ఆరుగురు, న్యాయమూర్తులు అప్పీలుదారుపై మోపబడిన నేరానికి పాల్పడలేదని నిర్ధారణకు వచ్చారు. తొమ్మిది మంది న్యాయమూర్తులలో ముగ్గురు వ్యతిరేక నిర్ణయానికి వచ్చారు మరియు జ్యూరీ సభ్యులు చేసిన తీర్మానాలలో ఒకటి లేదా మరొకటి అసమంజసమైన లేదా ఎవిడెన్సుకు వ్యతిరేకముగా, తప్పుగా పేర్కొనడం ఈ కేసు పరిస్థితులలో మాకు అసాధ్యం. మెజారిటీ ద్వారా వచ్చిన తీర్పు ఖచ్చితంగా ఒక తీర్పు , ఇది రి కార్డ్ లో ఉన్న సాక్ష్యాధారాల ప్రకారం సహేతుకమైన వ్యక్తులకు చేరుకోగలదు మరియు మా అభిప్రాయం ప్రకారం, సూచన సమర్థమైనది కాదు.

ఫలితంగా అప్పీల్ అనుమతించబడుతుంది , హైకోర్టు యొక్క తీర్పు కొట్టివేయబడును. జ్యూరీ యొక్క మెజారిటీ , అభియోగాలు మోపబడిన నేరానికి అప్పీలుదారు నేరస్థుడు కాదు మరియు అప్పీలుదారు నిర్దోషిగా మరియు వెంటనే స్వేచ్ఛగా విడుదల చెయ్యాలి అని తీర్పునుజారీ చేసెను.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.

ప్రతివాది తరపు ఏజెంట్ : జి. హెచ్. రాజాధ్యక్ష